

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 11.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **11221** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ. Образувано е по жалба на В. С. К. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-521/18.11.2011г. на Началника на РДНСК Югозападен район.

В жалбата се посочва, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. Твърди се, че е подадено заявление за узаконяване, както и че жилищната сграда е построена в наследствен терен, отреден за озеленяване без да бъде отчуждаван. Моли съдът са отмени заповедта.

Ответникът – началника на РДНСК Югозападен район, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че безспорно е налице незаконен строеж, както и че има постановен отказ на главния архитект за узаконяване, който е потвърден от съда.

Заинтересованата страна – С. Н. З. не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, тъй като видно от приложената по делото обратна разписка заповедта е съобщена на К. на 25.11.2011г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на

основанията посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените по делото доказателства да провери законосъобразността на оспорвания административен акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК. Съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

На 31.10.2011г. служители на сектор С., РДНСК Югозападен район са извършили проверка на строеж „Двуетажна жилищна сграда – груб строеж” намиращ се в [населено място], [улица]срещу № 15, кв. 18, в поземлен имот отреден за озеленяване по действащия ПУП на [населено място]. Констатациите от проверката са обективирани в съставения констативен акт /КА/ № С6-143-32/31.10.2011г. В същия е посочено, че за строежът няма издадени строителни книжа – одобрени проекти и разрешение за строеж. КА е връчен лично на К. на 31.10.2011г. Същият не е депозирал възражение. Въз основа на съставения КА е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е наредено да бъде премахнат незаконния строеж.

По делото са представени доказателства за провеждана процедура по реда на § 184 от ЗУТ, като постановеният отказ за узаконяване е потвърден със Заповед № ДК-04-07/26.01.2005г. и Заповед № ДК-04-08/26.01.2005г. на началника на СРДНСК, потвърдени с влязъл в сила съдебен акт – Определение № 9136/23.06.2011г. по дело 6875/2011г. по описа на ВАС, Решение 369/10.01.2008г. по дело 10124/2007г. на ВАС и Решение от 10.02.2011г. по дело 910/2005 по описа на СГС.

По делото е изслушана и приета без оспорване от страните съдебно – техническа експертиза, която съдът кредитира като обоснована, непротиворечива, кореспондираща със събраните по делото доказателства и изготвена от лице притежаващо съответната професионална квалификация и специални знания, за да отговори на поставените въпроси, необходими за правилното разрешаване на спора.

За установяване компетентността на издателя на акта, по делото са представени Заповед № РД-13-446/01.11.2010г. на началника на ДНСК и Заповед № РД-13-254/14.11.2011г. на началника на ДНСК.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Настоящият съдебен състав преценява оспорваната заповед като такава издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно чл. 225, ал. 1 ЗУТ, в редакцията му към датата на издаване на заповедта, заповедите за премахване на незаконни строежи или части от тях се издават от началника на ДНСК или упълномощено от него лице. В процесния случай заповедта е издадена от упълномощено лице, при условията на заместване, в рамките на предоставените му правомощия.

Процесната заповед е издадена с правно основание чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ – за строеж изграден без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. С оглед посоченото правно основание и изложените в заповедта мотиви следва да се извърши проверка на оспорения административен акт. От доказателствата по делото се установи по безспорен начин, че за процесната сграда липсват строителни книжа. СТЕ посочва, че не е установила наличието на такива книжа. Съдът изрично е указал на жалбоподателя, че не сочи доказателства, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрени строителни книжа (заседание от 11.09.2012г.). Налице е и отказ за узаконяване на сградата. Двуетажната жилищна сграда е строеж по смисъла на § 5, т.

38 от ДР на ЗУТ. Фактическите констатации в оспорваната заповед относно строежа се подкрепиха от доказателствата по делото. Предвид това издадената заповед за премахване, на посоченото правно основание е правилна. В заповедта са изложени мотиви и за това, че строежът е изграден в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план. Посочено е, че той попада в терен за озеленяване, което обстоятелство се подкрепи от СТЕ.

При издаването на заповедта съдът намира, че не са налице допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. Преди издаването на заповедта, е съставен КА, същият е връчен на жалбоподателя, предоставена му е възможност за възражение.

Предвид гореизложеното заповедта се явява законосъобразна и като такава следва да се потвърди.

Жалбоподателят е освободен от разноски, поради което въпреки, че оспореният административен акт е законосъобразен, а жалбата се отхвърля, разноските не следва да се възлагат в негова тежест.

На основание чл. 215, ал. 7 ЗУТ решението подлежи на обжалване.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. К. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-521/18.11.2011г. на Началника на РДНСК Югозападен район.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Р. Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: